

مبارزه برای دفاع از "حق پناهندگی"، یعنی مبارزه علیه سرمایه داری!

«داریوش ارجمندی»

پس از یک هفته، بلا تکلیفی بیش از ۴۰۰ پناهجوی اسیر بر روی عرشه کشتی باربری «تامپا» در نزدیکی سواحل استرالیا، مقامات کشتیرانی نروژ اعلام کردند که قرار است پناهجویان، موقتاً به گینه‌نو منتقل شوند. کمیساریای عالی امور پناهندگان سازمان ملل متحد، در همین رابطه اعلام داشت که بدنبال تلاش‌های این سازمان، قرار است که پناهجویان کشتی تامپا، میان چند کشور پناهنده‌پذیر از جمله نیوزیلند، نروژ و استرالیا تقسیم شوند. در لحظات نگارش این مطلب، یک دادگاه استرالیایی، همچنان مشغول بررسی امکان صدور اجازه ورود پناهندگان به خاک استرالیا به منظور رسیدگی به تقاضای پناهندگی آنها، می‌باشد. اما تمامی شواهد امر حاکی از آنند که دولت استرالیا، علی‌رغم تمامی اعتراضات داخلی و جهانی، بالاخره موفق به جلوگیری از لنگرانداختن تامپا در بنادر استرالیا و ورود پناهجویان به خاک آن شده‌است.

۴۳۸ پناهجو که اکثریت آنها را افغانی‌هایی تشکیل می‌دهند که بتازگی از جهنم طالبان گریخته و تلاش می‌کنند خود را به کشوری امن برسانند، روز یک‌شنبه ۲۶ ماه آگوست، درحالیکه بین مرز آبی اندونزی و استرالیا بر روی آب سرگردان بودند، بوسیله یک کشتی باربری نروژی بنام تامپا، نجات یافتند. گرمای طاقت‌فرسا و شرایط نامناسب زندگی بر روی عرشه تامپا که از ظرفیت پذیرش تنها ۴۰ مسافر برخوردار است، تعداد زیادی از پناهجویان را به بیماری‌های گوناگون همچون اسهال دچار کرده‌است. این مسئله بویژه در مورد کودکان که گروه بزرگی از پناهندگان را تشکیل می‌دهند، سالمندان، و بالاخره، زنان باردار، موقعیت خطرناکی را بوجود آورده بود. با این همه، در طول هفته گذشته، دولت استرالیا هرگز حاضر به یاری‌رسانی به این افراد نشد و همچنانکه گفته شد، علی‌رغم اعتراضات بین‌المللی، و در ستیز با تمامی پیمان‌های جهانی در زمینه حق پناهندگی، تمامی تلاش خود را برای جلوگیری از ورود این گروه به خاک استرالیا بکار بست. نخست‌وزیر استرالیا، مبارزه با سودطلبی قاچاقچیان انسان را انگیزه دولت خود از این رفتار غیرانسانی اعلام کرد و مدعی شد که پذیرش تقاضای پناهجویان مبنی بر ورود به خاک استرالیا، موجب تشویق قاچاقچیان و پناهجویان در زمینه انتخاب استرالیا به عنوان کشور مقصد خواهد شد. وی همچنین اوعا کرد که با ناامید شدن پناهجویان از اخذ پناهندگی در استرالیا، دیگر کسی بی‌جهت خطر غرق شدن در دریا و سایر خطرات موجود در راه رسیدن به استرالیا را متحمل نخواهد شد! به عبارت دیگر، به اعتقاد جان هاوارد، پناهجویان افغانی، چنانچه در کشور خود باقی بمانند، و یا حداکثر به کشورهای نزدیک که مسیر پرخطری ندارند مثل ایران، بروند، از امنیت جانی بیشتری برخوردار خواهند بود تا آنکه دل به دریا بزنند و استرالیا را به عنوان مقصد انتخاب کنند. توگویی پناهجویان افغانی از خطراتی که بر سر راه فرارشان از کشور طالبان وجود دارد، بی‌اطلاعند و یا آنکه نمی‌دانند با خودداری کردن از مهاجرت به ایران، امکان زندگی کردن در چه بهشتی را از دست می‌دهند! درحقیقت، هم پناهجویان، و هم مقامات استرالیا و سایر کشورهای درگیر در ماجرای کشتی تامپا، بخوبی از تمامی وجوه واقعیت، آگاهند. جان هاوارد بخوبی می‌داند که با جلوگیری کردن از ورود پناهجویان «تامپا» به خاک استرالیا، نه قاچاقچیان انسان، از کار خود دست خواهند کشید، و نه سیل فراریان از کشور طالبان زده افغانستان، کاسته خواهد شد. تنها تغییری که در پی این ماجرا شاهد خواهیم بود، تغییر در تعداد آرایه‌ست که در انتخابات آتی پارلمانی این کشور، ازجانب بیگانه‌ستیزان استرالیایی به حزب جان هاوارد داده خواهد شد. و این تنها انگیزه جان هاوارد از درپیش گرفتن سیاست خصمانه در برخورد با پناهجویان تامپا، می‌باشد. دولت استرالیا، علاوه براین، با گسترش فضای عمومی بیگانه‌ستیزی در کشور، همچون هر دولت دیگر سرمایه داری، برای بحران و مشکلات خودساخته‌اش، عوامل خارجی دست‌وپا می‌کند. بطور خلاصه می‌توان گفت که ماجرای پناهجویان کشتی تامپا، مؤید این بود که دولت‌های سرمایه داری، به پدیده پناهنده و حق

پناهندگی، مانند هر پدیده دیگری، از زاویه سودآوری برخورد می کنند. هرگاه حضور پناهندگان، به لحاظ اقتصادی و یا سیاسی، سودآور باشد (همچون استفاده تبلیغاتی از پناهندگان کوبایی بوسیله دولت آمریکا، و یا استفاده نظامی و اقتصادی از پناهندگان افغانی بوسیله رژیم ایران)، با آغوش باز استقبال می شوند، اما آنجا که منافع نظام حاکم عکس این موضوع را طلب کند، کشورهایی همچون ایران را، یک شبه به قلعه امن تبدیل می نمایند و حتی فراریان از رژیمی مانند طالبان را نیز، از "حق پناهندگی" محروم می کنند. حق پناهندگی، یکی از مهمترین دستاوردهای بشریت در مبارزه آن علیه نظام های استبدادی، و برای آزادی ست. از این رو، ضروری ست که به اشکال مختلف، با سیاست های ضدپناهندگی دولت های سرمایه داری به مبارزه برخاست، مبارزه ای که بخش مهمی از مبارزات جنبش نوین ضدسرمایه داری را تشکیل می دهد.